

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Falbe, Christian Frederik (1871-09-11)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 53. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-idm140619159862736.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grev Andrassy bifaldt denne min Anskuelse, og skulde jeg være saa heldig i saa Henseende ogsaa at finde Billigelse hos Deres Excellence, troer jeg, at, saaledes som Situationen er for Øieblikket, Tiden turde være kommet, hvor det kunde lykkes ved Grev Beusts og maaskee nærmest ved Grev Andrassys Hjælp, da denne er en særlig persona grata i Berlin, at bevæge Keiser Vilhelm og hans mægtige Rigskantsler, til at betragte det slesvigske Spørgsmaal fra det ovenfor fremsatte Synspunkt, og maaskee at bringe det nærmere en for os ikke altfor ufordeelagtig Løsning. — Der kan nemlig neppe være nogen Tvivl mere om, at Mødet i Salzburg vil danne et Vendepunkt i Magternes tidligere Forhold til hinanden. Den russiske Regjerings Mistillid er vakt og vil, hvis den udvikler sig videre, føre til et spændt Forhold mellem Berlin og Petersborg og til den forudseete fransk-russiske Alliance. Det hedder vel, at ingen formel Pagt er bleven sluttet i Salzburg, og jeg har al Grund til at troe Rigtigheden deraf, thi jeg veed af god Kilde, at Grev Hohenwart,²⁾ inden han begav sig dertil, fik et bestemt Løfte af Keiseren om, at han ikke vilde binde sig skriftligt; men Fyrst Bismarcks Bestræbelser, for at binde Østrig til Tydskland, kan ikke mere benægtes, ligefra han tilskrev Grev Beust personligt, for at forespørge, om han kunde træffe ham i Gastein og rede til en Forhandling. Dette Faktum er tilstrækkeligt for den russiske Regjering, til at drage den Slutning, at den tilsigtede Tilnærmelse mellem Tydskland-Østrig, om den end ikke er rettet direkte imod den, dog vil forandre Stillingen aldeles til dens Skade, naar hensees til det orientalske Spørgsmaal.